

videre gaa ind paa, da de have betydelig mindre Interesse, og jeg ikke vil spille Thingets Lid med at omtale dem.

Ordføreren (Berg): Den meget ærede Finantsminister lod til at være aldeles ligegyldig ved, om han fik sit Forslag om Penge til den vestindiske Kommission bevilget eller ikke, idet han henholdt sig til sit Ansvar. Mig forekommer det imidlertid, at det vilde have været nok saa rigtigt fra Regjeringens Side, om den havde givet tilkjende blot ved en eneste Uttring Omstet om at faae en Kommission sendt til Vestindien og faae Bevilling dertil i det Par Maanedes, vi behandlede Loven om St. Croix, istedetfor strax, efter at Folkethinget havde negtet Loven og var blevet opløst, og uden Hensyn iøvrigt til de Forslag om, Kommissionens Sammensætning, som vare fremkomne her, at affende en Jaaban Kommission. Jeg tror ikke, at den Mangel paa Forberedelse, som den meget ærede Minister har givet denne Sag, eller rettere den Velighed, som han har havt til at faae Bevilling til en Kommission i Lide, i alt Fald støtter Ministerens Frihed for Ansvar i saa Henseende. Jeg skal ikke komme dybt ind paa disse Sager her. Der ligger jo en Lov om Vestindien i Udvalg, og den, antager jeg, skulde komme frem endnu i denne Samling. Der vil man jo saa kunne forhandle det vestindiske Spørgsmaal. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal om Sukkerfogierne siger den høitærede Minister to Ting, som jeg er uenig med ham i. Den høitærede Minister siger, at denne Udgift er afholdt i Genhold til en bestaaende Lov. Jeg indrømmer, at den er afholdt under Paaberaabelse af en bestaaende Lov; men jeg kan ikke erkjende, at den er afholdt i Genhold til en bestaaende Lov. Jeg henholder mig iøvrigt til, hvad jeg for mit Vedkommende har ytret derom. Den anden Ting, hvori jeg ikke er enig med den høitærede Minister, er det, at Flertallet, ved at foreslaa dette Beløb negtet, vil fravige den Praxis at optage Beløb, der ere afholdte i Genhold til bestaaende Love, paa en Finantslov eller Tillægsbevillingslov. Nei, tværtimod; den Praxis vil Flertallet fuldstændig have; men den fraviges heller ikke derved, at man ikke vil have Bevillinger op paa Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov, som man ikke anerkjender for at være afholdte i Genhold til en bestaaende Lov. Det er de to Punkter, hvori jeg er uenig med den høitærede Minister, men heller ikke det skal jeg gjøre noget større Nummer ud af ved denne Velighed. Hvad den høitærede Indenrigsminister omtalte vedrørende Medsættelser for Indenrigsministeriets Vedkommende, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; jeg skal derom henvise til Betænkningen, der er Flertallets Anskuelse endogsaa med fornøden Hensyntagen baade til Administrationen og det meget omfangsrige Ministerium,

han har at bestyre, fremsat. Hvad angaar Gjensstanden for disse Kommissioner tror jeg at skyde her at rette et Spørgsmaal offentlig til den høitærede Indenrigsminister om Arbejderne med Hensyn til det maritime Forslag om usødygtige Skibe og maritime Domstole. Da vi i Udvalget forhandlede med den høitærede Minister om dette Spørgsmaal, opfattede vi Forholdet saaledes, at, selv om han ikke har udarbejdet dette Forslag til Forelæggelse for Rigsdagen, inden denne Samling slutes, paatænker Regjeringen umiddelbart derefter, rimeligvis gennem „Ministerialtidenden“, at offentliggjøre Forslag, der da kunne blive gjorte til Gjensstand for offentlig Drøftelse i Løbet af Sommeren inden næste Rigsdagssession. Jeg tror nok, det er rigtigt udtrykt, og at Udvalget saaledes har forstaaet den ærede Minister; Udvalget for sit Vedkommende sætter Pris paa, at dette bliver gennemført, idet det er Forhold af den Natur, at man selvfølgelig kun kan ønske, at alle interesserede Parter og de mest Sagkyndige kunne faae Lid og Leilighed til en offentlig Drøftelse af Sagen, for og imod, inden Rigsdagen skal til for Alvor at behandle Spørgsmaalet for at gjøre det til endelig Lov. Med Hensyn til de Spørgsmaal, der ere behandlede under Kirke- og Undervisningsministerens Omraade, har jeg kun en Bemærkning at gjøre med Hensyn til det Forslag, som ikke maa kaldes en Gjenganger, men vel en lille, venlig Nisse (Stemmer: Væsen). Naa, et venligt Væsen, jeg opfattede det, som det var en Nisse! Jeg er ikke istand til at kunne anbefale dette Forslag, men jeg skal ikke tage en eneste Løddel fra, hvad jeg har sagt til den ærede Forslagsstiller (Winther) ved en tidligere Velighed angaaende hans Forslag. Det er meget muligt, at, hvis jeg havde staaet paa deres Side, der ville affatte Theatrets Budget, som det skete ifjor, vilde jeg, naar jeg havde sagt A., ogsaa sige B. og gaa ind paa det ærede Medlems Forslag. Det har jeg imidlertid ikke gjort, og derfor ønsker jeg nok at beholde den Postering for Theatrets Vedkommende, som er kommen frem paa denne Finantslov, thi det er en Paamindelse for Theaterbestyrelsen om at skride frem ad den Vej, og først da tror jeg, at Theaterbestyrelsen vil vinde fortjent Anerkjendelse med Hensyn til den økonomiske Side, naar den er istand til at udrede disse Forpligtelser og holde Statskassens Bidrag saa langt nede som muligt, helst ved Nulpunktet. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valckreds (Bille) med Flere, og som det forekom mig, at det ærede Medlem gjorde lidt Løier med, skal jeg for mit Vedkommende ikke komme nærmere ind derpaa. Den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet har ikke støttet det, idet han udtaalte, at han ikke ansaa det for nødvendigt, men iøvrigt ikke vilde modsætte sig det. Jeg forstaaer Forslaget saaledes, at, bliver det til Lov,